
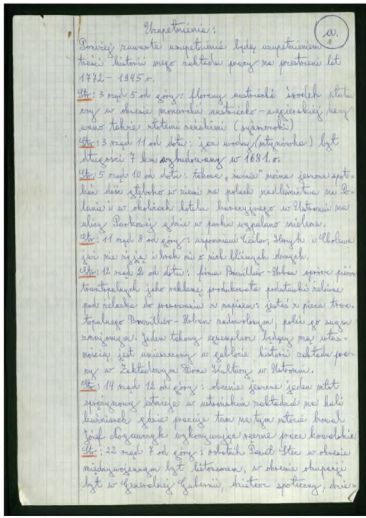

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Uzupełnienie do Historii Kuźni Ustroń – I cz. (od 1772 do 1945)</p>		
<p>Ilość stron oryginału 13</p>	<p>Ilość skanów 13</p>	<p>Liczba plików publikacji 29</p>
<p>Autor Mitręga Rudolf</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Opracowanie własne, spisane na</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Ustroń</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1975</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) rękopis</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 30 x 21 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu Rękopis zawiera cenne informacje, uzupełniające część I Historii Kuźni Ustroń. Przybliża realia życia i pracy ustrońskich kuźników i hutników, obejmuje liczne daty oraz drobne szczegóły, uzupełniające dzieje ustrońskiego przemysłu. Bardzo cenne źródło dla badaczy dziejów Ustroń.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) Kuźnia w Ustroniu od końca XVIII w. do zakończenia II wojny światowej, kuźnia pod zarządem firmy Brevillier – Urban, kuźnia pod zarządem firmy Volkswagenwerk. Fabryka Samochodów Matolitrażowych – Zakład nr 3 w Ustroniu, Rudolf Mitręga, Jan Wantuła, Paweł Stec, Wincenty Stec, Jan Bogusz, Robert Tomiczek, Leon Zahraj, Ferdynand Gebauer, Katarzyna Spusta, Jerzy Lazar, Jerzy Lipowczan, Paweł Lipowczan, Rudolf Prokasz, Klemens Drobczyński, Józef Sztwiertnia, Paweł Czudek.</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.) Ustroń, dzieje miejscowego przemysłu, 5 ustrońskich ośrodków hutniczych, Kuźnia Ustroń, wyposażenie i wyroby ustrońskiej fabryki, warunki pracy ustrońskich robotników, pracownicy ustrońskiej Huty i Kuźni – ciekawostki oraz informacje biograficzne.</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

Uzupełnienie:

av.
1

Poniżej zawarte uzupełnienie będą uzupełnieniem treści historii mego rektatu pracy na przestrzeni lat 1772 - 1945 r.

Str: 3 rząd 5 od góry: floreny austriacki i szodler statusu rzy w okresie monarchii austriacko-węgierskiej nazywano także szodlami reńskimi (szodlami)

Str: 3 rząd 11 od dołu: jez. wodny (młynówka) był długości 7 km wybudowany w 1681 r.

Str: 5 rząd 10 od dołu: takowe „szwinie” można jeszcze spotkać dość głęboko w ziemi na polach nadleśnictwa na Polanie i w okolicach hotelu kuracyjnego w Ustroniu na ulicy Parkowej gdzie w parku wypalano mielone,

Str: 11 rząd 8 od góry: wspomniany kielbas, Stryżka i Cholewa już nie żyją i brak mi o nich bliższych danych.

Str: 12 rząd 2 od dołu: firma Brevillier - Urban oprócz pieców trawtopalnych jego reklamę produkowaną podstawki zielone pod zielarkę do prasowania w napisem: jesteś w piecu trawtopalnego Brevillier - Urban zadowolonym, poleć go swym znajomym. Jeden takowy egzemplarz będący ma w posiadaniu jest umieszczony w gablocie historii rektatu pracy w Rektorskim Domu Kultury w Ustroniu.

Str: 14 rząd 12 od góry: obecnie jeszcze jeden młot sprężynowy istnieje w ustronińskim rektacie na hali kucniarskiej gdzie pracuje tam na tym młocie kowal Józef Stogawczyk wykonujący ręczne prace kowalskie.

Str: 22 rząd 7 od góry: robotnik Paweł Stec w okresie międzywojennym był historykiem, w okresie okupacji był w Generalnej Gubernii, dyrektor społeczny, dziś =

lat w organizacjach spółdzielczych do końca swego życia. Po II wojnie światowej pracował w zakładzie astronomicznym w dziale gospodarczym był pierwszym z organizatorów fabrycznej orkiestry, w okresie międzywojennym wybudował skrzyżowanie gmach na ul. Słotwiczej "Dzielnik" (obecnie dom F. W. P.) był bratem Wincentego Steca rozstrzelanego 9. XI. 1944. r. leży pochowany na cmentarzu rzymsko-katolickim w Astronim.
Str: 23 rząd 11 od dołu: bardzo dobrze pamiętam Roberta Tomiszka gdy w okresie międzywojennym pracował w spółdzielczej piekarni zawsze przychodził na pierwsze leżące na śnie i bez prośby brał co gniwało mego współpracownika Korneliusza Madzieja. Po II wojnie światowej Robert Tomiszek pracował w zakładzie astronomicznym w dziale gospodarczym.

Str: 25 rząd 2 od dołu: Katarzyna Spusta ur: 13. II. 1857 r. zm: 28. VI. 1930. r. pochowana na cmentarzu ewangelickim w Astronim, chyba to żona wspomnianego mistrza Spusty lub krewna.

Str: 28 rząd 8 od dołu: Leon Zehraj ur: 23. III. 1898 r. zm: 13. IX. 1961 r. pochowany na cmentarzu ewangelickim w Astronim mimo wyznania rzymsko-katolickiego, żona ewangelickiego wyznania z domu Gliń. Jej siostra była szczerą przyjaciółką moją miała dwiego wazów był robotnikiem architekta hutnicy obecnego zakładu astronomicznego. Leon Zehraj był bardzo inteligentnym robotnikiem lubiał grać na skrzypkach. Był w zespole z Ferdynandem Gebauerem dozorcą turbiny wodnej zakładu astronomicznego w okresie okupacji. Gebauer był Niemcem.

Str: 30 rząd 3 od dołu: Jerzy Lipowczan zwany popularnie „Juraj” uczył także w okresie międzywojennym w szkole zawodowej wieczorowej w Ustroniu rysunków technicznych i technologii. Był zapalonym sadownikiem i przesłarzem. Był właścicielem swego domu na Polanie. Rzeź charakterystyczna iż utracił lewe oko, a brat jego Dawet kierownik roboty dr. 2. w Ustroniu w okresie międzywojennym (rejestr w obozie koncentracyjnym w Dachau 12. III. 1941 r.) utracił prawe oko.

Str: 31 rząd 3 od góry: imię Bogusza Jan. W okresie okupacji był mistrzem kucni, robotnikiem zakładowej ochotniczej straży pożarnej po II wojnie światowej opuścił żonę i dzieci uciekając do Niemiec i tam zmarł.

Str: 31 rząd 4 od góry: imię Zycki Dawet.

Str: 39 rząd 13 od dołu: Dawet Lipowczan to brat 4-go z tego z str. 30 rządu 3 od dołu a nie szefem zakładu ustronkiego który też nazywał się Dawet Lipowczan a jest właścicielem dworca „Lotos” (obecnie dom noclegowy P. T. J. K.) pod Jelenicą. Dawet Lipowczan obecnie jest na emeryturze.

Str: 38 rząd 5 od dołu: Rudolf Prokasz mimo iż zajmował przychylnie stanowisko wobec rzesznych robotników zakładu ustronkiego bez wstępnego sporeństwa w ustronkiego spuszczając po II wojnie światowej Ustroniu udając się z rodziną za granicę.

Str: 38 rząd 1 od dołu: Józef Zakraj brat Leona,

Str: 41 rząd 16 od góry: Tomasz Szubert był bezpartyjnym. Rozstrzelano również jego syna Rudolfa w: 16. XII. 1920 rzw: 29. IX. 1944 były pochowany na cmentarzu

rymsko-katolickim w Ustroniu w wspólnym grobie d.
z Janem Lichym, Anną Korzeniowską, Janem Pawlitkiem,
Józefem Halaną, wszystkich rozstrzelanych. Rozstrzelona także
te również córka Saboty Józefa Wierbiński nr: 1919 r. w
obozie koncentracyjnym w Świeżym 15. IX. 1944 r. Pozostała
z rodziny córka Anna Michalska (obecnie wdowa) zam. Ustron
ul. Kościelna 7.

str: 46 rząd 4 od góry: Klemens Drobczyński nr: 15. V. 1897 zam:
6. VIII. 1969 r. pochowany na cmentarzu rzymsko-katolickim w
Ustroniu, po II. wojnie światowej mistrz warsztatu mechanicznego
ustronickiego rektora a później aż do przejścia na eme-
ryturę, instruktor rektorskiego Technikum Mechanicznego - Kur-
niczego w Ustroniu.

str: 52 rząd 1 od góry: Józef Stwiernia kowal rektora
ustronickiego przed II. wojną światową a potem prezes Spółdzielni
spożywców w Ustroniu od 11. III. 1923 r. do 24. V. 1928 r. nr:
25. VII. 1883 r. pochowany na cmentarzu ewangelickim w Ustroniu.
Żona jego Ewa z domu Fober nr: 13. X. 1886 r. zam: 8. V. 1968 r.
pochowana na tym samym cmentarzu w Ustroniu. Syn jego Jan
ślusarz nr: 6. II. 1918 r. pracował w rektoracie ustronickim w dniu
9. XI. 1944 r. został wyprowadzony o 6:30 rano szybko się do pra-
cy przez policję niemiecką i razem z sąsiadem Janem Tomicz-
kiem rozstrzelany przy płocie gospodarza Danusia w Herma-
nicach. ~~Sióstr~~ Ewa pracuje od 1945 r. w rektoracie ustronickim
jest przewodniczącą i aktywnym członkiem rektorskiego kółka
P.T.G.K. i w tym roku odchodzi na zastępową emeryturę.
str: 52 rząd 1 od góry: Paweł Budak kowal rektora ustronickiego
prezesem spółdzielni spożywców w Ustroniu od maja
1928 r. z przerwą wojenną do maja 1950 r.

str: 52 rząd 5 od góry: Jerzy Lesar robotnik zakładu
ustroniskiego pierwszy prezes spółdzielni spóżywców w
Ustroniu od 12. XII. 1920 r., ur: 15. XI. 1883 r., zm: 2. VII. 1952 r.,
pochowany na cmentarzu ewangelickim w Ustroniu. Członek Pols-
kiej Partii Socjaldemokratycznej i Z. Z. M., Sekretarz gminny od
1907 - 1939 r., jako pierwszy w 1918 r. rozwał w Ustroniu
długotowe orty austriackie i zamienił na polskie. W stowio-
i piśmie dobrze władał językiem niemieckim za co oku-
pant pewien czas pozwolił jemu pracować w Urzędzie
Gminnym. Straszony został we wrześniu 1943 r. po
byciu w więzieniu w Łessynie skierowano jego do obozu
w Oświęcimiu by po paru miesiącach wrócić wycieńczo-
ny a wycieńczony już nie wrócił do pełni sił.

str: 57 rząd 13 od góry: Adolf Labowicz zm: w maju 1951 r.,
pochowany na cmentarzu rzymsko-katolickim w Ustroniu.

str: 58 rząd 3 od góry: Jan Śmitowski ur: 23. VII. 1879 r., zm:
27. IX. 1969 r. pochowany na cmentarzu ewangelickim w Ustroniu dwu-
dziesięcioletni pracownik zakładu ustroniskiego przed przejściem na eme-
ryturę mistrz działy gospodarczego dwudzięcioletni członek Re-
dy Nadzorczej Spółdzielni Spóżywców w Ustroniu.

str: 59 rząd 10 od dołu Adam Błyszczak ur: 20. XI. 1901 r.,
zm: 15. IX. 1967 r. pochowany na cmentarzu ewangelickim w Ustro-
niu. Przewodniczący Rady Zakładowej zakładu ustroniskiego.

str: 59 rząd 5 od dołu: Józef Duda ur: 26. I. 1900 r., zm:
23. I. 1955 r. dwudzięcioletni kowal zakładu ustroniskiego i
członek ochotniczej zakładowej straży pożarnej, pochowa-
ny na cmentarzu rzymsko-katolickim w Ustroniu. Jego
syn Karol pracuje w zakładzie ustroniskim na Wy-
dziale Wykarczalniami.

W drugiej połowie XIX. wieku służba wojskowa obowiązywała 12 lat a od tej służby zwolnieni zostali rudyarze i hutnicy. Były ciężkie rodziny rudyarskie jak: Kudkowie, Berkowie, Drozdowie, Puczkowie, Litkowie. Jednym z przodków rudyarskich syn zamożniejszego chłopa poszedł do rudyarskiej by uwolnić się od służby wojskowej. W latach 1850-1870 zarabiał 7-8 reńskich miesięcznie. Rudyarz Dróżel o którym piszę pracował 12-16 godzin pod reńską a gdy w latach późniejszych przyniósł już wypłatę o 3 reńskie więcej żona jego z radością nie wiedziała co jemu lepszego przygotować.

Wielkim osiągnięciem inżynierów i robotników zakładu ustrońskiego było opracowanie i wykonanie w latach 1870-1875 będącego przez wiele lat rewelacją techniczną najpierwszego pługu parowego w Europie.

Drżając już jeszcze żyjący 89-letni ślusarz remontowy zakładu ustrońskiego Michał Głaza pracujący w latach 1907-1951 wspomina jak ciężką było praca a warunki bezpieczeństwa wręcz fatalne.

Liczący obecnie 68 lat Karol Cieślak był kowal a ostatnio konserwator sprzętu pożarniczego obecnie na emeryturze mając w zakładzie ustrońskim przepracowane 51 lat odznaczony odznaczeniami strażackimi a w 1972 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski wspomina iż w dawnych latach nie było łatwo pracować, bardzo się ciężko z unowocześnienia zakładu pracy a pracę swą zawsze kochał i szanował.

Zakład ustronki w początkach swego istnienia był
zakładem hutniczym, posiadał wielki piec czujny 120
lat.

18.
7.

W Janie Wątele pisar śląski Gustaw Morcinek pisze iż
chyba już z botycki zapatrzył się w wodę goni
beskidzkich i nabrat je w swoje oczy, przedziwnie
obrze serce gdzie był ostwiekiem tagodnym i
usmiechniętym jak dziecko. Gromiąc nieraz niepre-
wości ludzkie, a jego brzeczaste brwi ściągaty
gniew, to z poza swoich brwi patrzyły niebieskie
oczy nie umiejące się gniewać. Wątele w czasie
swej pracy w młodych latach w zakładzie ustronkim
miał sporo sposobności napatroszenia się wyżytkowi robot-
nika przez zarząd „Eisenwerkau” lecz i metodom jakimi
postępowali się mistrzowie i inżynierowie w urabianiu
robotników na potulnych „biedaczy”. Przekupstwo, li-
rusowstwo, wyrzekanie się polskości, donosicielstwo,
a nawet „fartuszkowe” to metody które robotnika
trzymaty w szachu. Dzień 29. VII. 1953 r. Piękny to był
jego ostatni dzień. Rano pachnący rosą i zbożem, pełen
stojca, brantoria szumiata dalekim nagrany wiatrem.
Wstąpił, wyszedł przed dom i w spokoju i przetrwującym
~~swą~~ swą śmierć godzinie porozmawiał z swoim psem,
obejściem i sadem dojrzatych jabłek, spojrzat po
raz ostatni na brantorie, wrócił do pokoju usiadł w
fotelu i usnął. Jasnoutosa wnuczka Uossula przysła
dziadka zbudzić na śniadanie i nie zbudzita. Gdy
w trzecim dniu z domu wynosono jego zwłoki na
ustronki cmentarz, karnodzieja przed domem traf-

nie i pięknie powiedziano że śmierć jego była h.
 podobna do śmierci jabłunki, która stamata się
 pod ciężarem dojrzałych owoców. Dzierżelive wy-
 padki w zakładzie ustrońskim zdarzały się często w
 okresie panowania monarchii austriacko-węgierskiej.
 Porzwałite się hatola walcowanego przetowego zielara
 przygniatająca robotników Pilcha i Sigkate. Sigkata
 zmarł. Zangl - dyrekcja nie czuła się zobowiązana
 rodzinie Pilcha wesprzeć. Istowej rasitku potrącano na koszt
 ty leczenia w szpitalu werbowym. Zangl wynosił 72
 halery dziennie który trwał 20 tygodni. Współtowarzysz
 pracy Pilcha strzyli śladkę wręczając sobie Pilchowi
 który z wdzięcznością i wdawanieniem to przyjął. Pewna
 historia mówi o tem jak w ustrońskim zakładzie w czasie
 panowania cesarza Franciszka Józefa pewien nadinżynier
 misit się na świadomie oberzanym robotniku Lams-
 szu, szego nie mogąc ścierpieć szyskan powiesił się
 w nocy w altanie nadinżyniera.

W 1867 r. wydano ustawę o prawie stowarzyszenia się i
 o wolności zrządzeń.

Duch oporu zorganizowany w zakładzie ustrońskim wio-
 dząc nieuchronną klęskę dniem hitlerowskich jako
 pierwszego przystętego barmistra miasta Ustronia wyty-
 pował i słusarno tego zakładu Józefa Cieślara, będą-
 cego właścicielem budynku na ul. 22- Lipca. Dochowany na
 ementarzu ewangelickim w Ustronii. Zajmował w Radzie
 Nadzorczej stanowisko społeczne służąc late. Cłonek P. P. S.
 Syn jego zmarł w młodych latach.

W czasach arcyksiążęcych w Zakładzie
ustroniskim nie było urządzeń socjalnych. U.
9
Robotnicy myli się w wiadrach ogrzewanych
żwielem gorącym z pieca hutniczego. Robotnicy
cierpiący na schorzenia reumatyczne rąk po pew-
nym czasie odczuwali ulgę. W tym dowiedzie-
ta się dyrekcja huty i wykorzystując ten mo-
ment postanowiono zatorzyć zakład leżący który
wybudowano w 1802 r. na obecnej ul. Parkowej w
Ustroniu obok dawnego budynku dyrekcji huty
"Elibiety". Ten nowo wybudowany dom robotniczy
po dzień dzisiejszy nazywany jest hotelem kura-
cyjnym. Robotnicy gorący żwielem wozili na mete-
lowych taczach od pieca hutniczego szybko do
pobliskiego domu robotniczego i wsypanywali do
wanien napęcznionych zimną wodą, choć na reuma-
tyzm robotnicy wyładali płynny żwielem do domów
i sporządzali domowe kąpiele. Przemysłowy zarządcą
huty - Zakładem ustroniskiego zakładu wyładawcy żwielem i
urządził prymitywną tarczę za opłatą. Na skutek
umieruchomienia w 1894 r. produkcję wielkopięcowej
rostliny zlikwidowane kąpiele żółtowo-siarczane.
Hotel kuracyjny nazwano inaczej traktynią z tego
powodu iż w okresie wojen napoleońskich ten dom robot-
niczy przekształcono w kwaterę wojsk rosyjskich urządzo-
jąc w nim oberżę (traktier").

St. 54 rząd 11 od dotu: Dzielnicę fabryczną "Dona-
towska" pochodzą od Pawła Donata z Prażi który
w 1892 r. nabył od Zakładu ustroniskiego młotownię

gwóźdź. Nowemu właścicielowi Pawłowi Duna
 towi nie udało się szybko prowadzenie tego j.
 przedsiębiorstwa i po pięciu latach młotownia
 gwóźdź przechodzi znów do Zbiedu ustrońskiego
 lecz już z przeznaczeniem na magazyn osi woroczych
str. 6 rząd: 9 od datu: 17. VIII. 1850 r. było to w środę,
str. 7 rząd: 4 od datu: 1. I. 1877 r. było to w poniedziałek,
str. 8 rząd: 7 od góry: 10. XII. 1886 r. było to w piątek,
str. 8 rząd: 2 od datu: 1. VII. 1912 r. było to w sobotę,
str. 9 rząd: 15 od góry: 1. VIII. 1891 r. było to w wtorek,
str. 9 rząd: 10 od datu: 1. V. 1845 r. było to w wtorek,
str. 9 rząd: 13 od góry: 5. V. 1841 r. było to w poniedziałek
str. 14 rząd: 10 od góry: 30. IV. 1845 r. było to w poniedziałek
str. 22 rząd: 3 od datu: 28. V. 1886 r. było to w czwartek.
str. 22 rząd: 2 od datu: 21. XII. 1899 r. było to w czwartek.
str. 23 rząd: 2 od góry: 15. I. 1802 r. było to w środę,
str. 23 rząd: 4 od góry: 30. XII. 1832 r. było to w niedzielę,
str. 23 rząd: 5 od góry: 5. II. 1837 r. było to w niedzielę,
str. 23 rząd: 5 od góry: 10. VIII. 1805 r. było to w czwartek,
str. 23 rząd: 8 od góry: 18. I. 1800 r. było to w czwartek,
str. 23 rząd: 10 od góry: 1. XI. 1808 r. było to w poniedziałek,
str. 23 rząd: 13 od góry: 1. VII. 1812 r. było to w sobotę,
str. 23 rząd: 16 od datu: 11. X. 1812 r. było to w piątek,
str. 23 rząd: 15 od datu: 1. I. 1813 r. było to w środę,
str. 23 rząd: 15 od datu: 10. X. 1814 r. było to w sobotę,
str. 23 rząd: 11 od datu: 5. VI. 1802 r. było to w czwartek,
str. 23 rząd: 8 od datu: 20. III. 1807 r. było to w środę,
str. 23 rząd: 7 od datu: 24. III. 1870 r. było to w wtorek,
str. 23 rząd: 4 od datu: 26. III. 1815 r. było to w piątek.

- str: 23. rząd: 4 od datu: 22. III. 1968 r. było to w piątek.
- str: 23. rząd: 2 od datu: 21. VII. 1918 r. było to w piątek.
- str: 24. rząd: 5 od góry: 24. I. 1896 r. było to w piątek.
- str: 24. rząd: 11 od góry: 1. X. 1915 r. było to w piątek.
- str: 26. rząd: 1 od datu: 24. III. 1897 r. było to w środę.
- str: 26. rząd: 1 od datu: 3. XII. 1942 r. było to w niedzielę.
- str: 27. rząd: 9 od góry: 23. IV. 1911 r. było to w niedzielę.
- str: 30. rząd: 3 od datu: 1. I. 1893 r. było to w niedzielę.
- str: 30. rząd: 3 od datu: 16. VII. 1869 r. było to w środę.
- str: 31. rząd: 1 od góry: 12. X. 1889 r. było to w sobotę.
- str: 31. rząd: 1 od góry: 6. X. 1958 r. było to w poniedziałek.
- str: 31. rząd: 10 od datu: 22. XI. 1897 r. było to w poniedziałek.
- str: 31. rząd: 9 od datu: 7. XI. 1968 r. było to w czwartek.
- str: 33. rząd: 13 od góry: 1. IX. 1939 r. było to w piątek.
- str: 33. rząd: 15 od góry: 6. VIII. 1944 r. było to w wtorek.
- str: 34. rząd: 4 od góry: 1. IX. 1939 r. jak wyżej.
- str: 35. rząd: 9 od góry: 18. X. 1920 r. było to w poniedziałek.
- str: 35. rząd: 7 od datu: 9. II. 1921 r. było to w środę.
- str: 36. rząd: 8 od góry: 5. VII. 1929 r. było to w piątek.
- str: 39. rząd: 13 od datu: 20. I. 1945 r. było to w sobotę.
- str: 39. rząd: 1 od datu: 24. III. 1897 r. było to w środę.
- str: 40. rząd: 1 od góry: 3. XII. 1942 r. było to w niedzielę.
- str: 40. rząd: 1 od góry: 6. III. 1892 r. było to w niedzielę.
- str: 40. rząd: 1 od góry: 9. XI. 1944 r. było to w czwartek.
- str: 40. rząd: 2 od góry: 22. X. 1914 r. było to w czwartek.
- str: 40. rząd: 2 od góry: 9. XI. 1944 r. jak wyżej.
- str: 40. rząd: 3 od góry: 26. I. 1900 r. było to w wtorek.
- str: 40. rząd: 3 od góry: 23. V. 1955 r. było to w poniedziałek.

- str.: 40. rząd: 4 od góry: 6. VIII. 1894. r. było to w piątek. L
str.: 40. rząd: 4 od góry: 29. VI. 1868. r. było to w sobotę,
str.: 40. rząd: 12 od dołu: 5. X. 1804. r. było to w środę,
str.: 40. rząd: 9 od dołu: 30. XI. 1943. r. było to w wtorek,
str.: 40. rząd: 2 od dołu: 9. XI. 1844. r. było to w czwartek,
str.: 41. rząd: 3 od góry: 11. XI. 1809. r. było to w czwartek,
str.: 41. rząd: 4 od góry: 21. IX. 1814. r. było to w poniedziałek,
str.: 41. rząd: 5 od góry: 25. VI. 1818. r. było to w sobotę,
str.: 41. rząd: 6 od góry: 10. VIII. 1808. r. było to w piątek,
str.: 41. rząd: 7 od góry: 3. VI. 1906. r. było to w niedzielę,
str.: 41. rząd: 9 od góry: 22. IV. 1813. r. było to w wtorek,
str.: 41. rząd: 10 od góry: 11. I. 1878. r. było to w piątek,
str.: 41. rząd: 12 od góry: 11. I. 1906. r. było to w czwartek,
str.: 41. rząd: 12 od góry: 28. III. 1906. r. było to w środę,
str.: 41. rząd: 14 od góry: 28. II. 1912. r. było to w środę,
str.: 41. rząd: 16 od góry: 6. VIII. 1853. r. było to w niedzielę,
str.: 41. rząd: 17 od góry: 15. X. 1894. r. było to w poniedziałek,
str.: 41. rząd: 18 od góry: 6. III. 1892. r. było to w niedzielę,
str.: 41. rząd: 19 od góry: 6. VI. 1918. r. było to w czwartek,
str.: 41. rząd: 10 od dołu: 9. III. 1818. r. było to w niedzielę,
str.: 42. rząd: 11 od góry: 21. I. 1845. r. było to w niedzielę,
str.: 44. rząd: 6 od góry: 15. X. 1838. r. było to w sobotę,
str.: 44. rząd: 10 od góry: 11. VI. 1906. r. było to w niedzielę,
str.: 44. rząd: 10 od góry: 28. IX. 1838. r. było to w środę,
str.: 44. rząd: 11 od góry: 3. VII. 1861. r. było to w poniedziałek,
str.: 44. rząd: 11 od góry: 28. IX. 1885. r. było to w poniedziałek,
str.: 44. rząd: 12 od góry: 21. IX. 1803. r. było to w poniedziałek,
str.: 44. rząd: 12 od góry: 8. I. 1827. r. było to w sobotę,
str.: 44. rząd: 10 od dołu: 2. VIII. 1852. r. było to w środę,

- T.
13
- str. 44. rząd: 7 od dotw: 17. V. 1868 r. było to w poniedziałek.
- str. 44. rząd: 6 od dotw: 15. VII. 1844. r. było to w sobotę.
- str. 45. rząd: 1 od góry: 20. XI. 1877. r. było to w piątek.
- str. 45. rząd: 1 od góry: 28. VIII. 1893. r. było to w środę.
- str. 45. rząd: 8 od góry: 26. XI. 1805. r. było to w niedzielę.
- str. 45. rząd: 11 od dotw: 15. X. 1898. r. było to w sobotę.
- str. 46. rząd: 1 od góry: 5. XII. 1818. r. było to w czwartek.
- str. 46. rząd: 6 od góry: 31. XII. 1818. r. było to w wtorek.
- str. 46. rząd: 11 od dotw: 16. VI. 1820. r. było to w środę.
- str. 48. rząd: 14 od góry: 18. III. 1893. r. było to w niedzielę.
- str. 48. rząd: 14 od dotw: 18. III. 1894. r. było to w niedzielę.
- str. 49. rząd: 10 od dotw: 20. XI. 1896. r. było to w piątek.
- str. 51. rząd: 14 od dotw: 2. III. 1813. r. było to w niedzielę.
- str. 51. rząd: 7 od dotw: 25. II. 1805. r. było to w sobotę.
- str. 56. rząd: 9 od góry: 9. XI. 1844. r. było to w czwartek.
- str. 57. rząd: 3 od dotw: 17. IX. 1894. r. było to w poniedziałek.
- str. 57. rząd: 3 od dotw: 5. II. 1855. r. było to w sobotę.
- str. 60. rząd: 2 od góry: 31. VIII. 1838. r. było to w czwartek.
- str. 62. rząd: 8 od dotw: 9. XI. 1844. r. było to w czwartek.
- str. 64. rząd: 1 od dotw: 1. V. 1845. r. było to w wtorek.